వలయం

బేగం పేట ఎయిర్ పోర్టులో దిగిన వారిజకు అలసటగా ఉంది. జనవరి నెల కాబట్టి ఎండలు ఎక్కువగా లేవు. మేరీలాండు నుండి న్యూయార్కుకు--అక్కడ నుండి బొంబెకు వచ్చి బొంబేలో కనెక్టింగు ఫ్లైటు తప్పిపోయి రాత్రంతా ఎయిరు పోర్టులో లగేజి పక్కన పెట్టుకుని కూర్చుంది.

"రవిని బొంబెకు రమ్మంటావా?" అని తల్లి అడిగినపుడు వద్దనింది. ఎంతకీ గమ్యం రాదేమా! అని విసుగొచ్చింది. బేగంపేట ఎయిరు పోర్టులో దిగాక ఇంటికి చేరినంత సంతోషం ఒకవైపు, గజిబిజి గీతల్లాంటి అరుపులు మరో వైపు చిరాకేసింది వారిజకు. కూలీలు ఉండటం మన భారతీయుల అదృష్టం. ఎముకల గూడులా ఉన్నా ట్రాలీలో పర్వతంలా పేర్చి తోసుకు పోతున్నాడు ఒక కూలి. ఆ వెనకే హుషారుగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడుస్తున్నారు ఇద్దరు ఆజానుబాహులు. ఆ సీనులో బాలెన్సు లేని ఫీలింగు వచ్చింది వారిజకు. సామానుతో ఎయిరుపోర్టు లోంచి బయటకు రాగానే- అమెరికాలో ఫండు రెయిజింగు వాళ్ళు వదలకుండా పదేపదే అడిగినట్లు- టాక్సీ వాళ్ళు మాట్లాడుతూనే సూటుకేసు ఎత్తి పట్టు కుంటారు.

"మేడమ్! టాక్సీ ఇక్కడే ఉంది." ఒకడు.

"ఆగు భై" పక్క వాణ్ణి గదమాయించి -"అమ్మా! అంటున్న టాక్సీ డ్రైవరుని తోసుకుని ముందు కెళ్ళ బోయాడు కూలి. కూలివాణ్ణి కోపంగా చూస్తూ మరొకడు

"వారెవ్వా!! నీదేం జోరు నడిపిస్తున్నవురా! అమెరికా దొరసానోలె ఉంది. నాకారు నీటుగుంది రా మేడమ్."

అంతలో కాస్త నీటుగా కనిపించె మరొకడు, "మేడమ్! కమ్ దిస్ వే, ఐవిల్ టేక్ కేర్ ఆఫ్ ది లగేజి. జంగన్నా! మెరే అంబాసిడరు మె సామాను రక్‌దో భై."

వారిజ ఊపిరి తీసుకుని ట్రాలీ వెనకాలె నడిచింది. వస్తున్నాని చెప్తె రవి తప్పకుండా వచ్చేవాడె. ఏరోజు వచ్చేది చెప్పి తల్లిని గాభరా పెట్టడం ఇష్టం లేదు వారిజకు. తాను వచ్చే రోజు చెప్పినా బొంబెఫ్లైటు తప్పడంతో కంగారు పడ్డం తప్ప మరేమి లేదు. ఫోను చేయాలని అనిపించినా ఇంటికి వెళ్ళి తల్లి వళ్ళో వాలి పోవాలి. ఫోను చేస్తే కంగారుపడి అందరిని పిలుస్తుంది.

"కా జానా మేమ్‌సాబ్? డూయు హేవ్‌ది ఎడ్రసు మెడమ్?"

పుట్టిన పెరిగిన ఇంటి ఎడ్రసు కాగితం మీద ఉంటుందా! "మలక్ పేట రైల్వే స్టేషనుసే ఆగె చల్‌నా"అంటూ సీట్లో కూర్చుంది.

ఆ కూలీ "ఒక డాలరు ఇయ్యమ్మా" అంటూంటే వారిజ కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూసి వాడికో పది రూపాల నోటిచ్చింది. "ఏ ఊరు నీది!" కసిగా అనుకుంటూ వాడెళ్ళి పోయాడు. ఇవన్నీ చూస్తూంటె హోమ్ టౌనులో ఉన్నాననే మంచి ఫీలింగు వచ్చింది. ఇల్లు వదిలి ఆఱేళ్ళయింది.

వారిజ హైస్కూలులో ఎంటరు అయిన యేడాదికే తండ్రి చనిపోయాడు. తల్లి, లలిత టీచరుగా పనిచేస్తూ వారిజకు ఏ లోపమూ తెలీకుండా యం.బి.ఎ. చదివించింది. పదేళ్ళు ఒంటరి జీవితంలో కూతురిని కంటిరెప్పలా కాపాడుకుంది.

"నేను అమెరికా వెళ్తాను" పట్టుదలగా అన్న వారిజ మాటలు విని లలిత మనసులో ఏదో వెలితి తొలిచింది, అయినా కూతురి కోరికను అర్థం చెసుకుంది. ధైర్యం ఇచ్చి, ఆశీర్వదించింది. చిన్ననాటి నుండి నీడలా ఉన్న స్నేహితురాలు సీమ అర్థం చేసుకుంది. వారిజ పట్టుదల తెలుసు. వారిజను ప్రేమిస్తున్న రవికి మాత్రం అర్థం కాలేదు. పెళ్ళి చేసుకుంటానని తన కోరికను చెప్పినా వారిజ మనసు మారలేదు. అర్థం అవని పజిల్‌లా అనిపించింది. రవి బాధ పడ్తుంటే సీమ చూళ్ళేక పోయింది. ప్రేమించిన రవిని బాధించి ఏం చెయాలని వారిజకు ఈ ఆరాటం!! రవి తనలోని ప్రేమను చూడ గలుగుతాడా! చాలా కాలంగా ముగ్గురూ క్లోజు ఫ్రెండ్సె అయినా రవి, వారిజ ప్రేమించు కున్నారని తెలిసిన నాటి నుండి రవిపై తన ప్రేమను బింకంగా గోడ కట్టుకుంది రవిలోనిబాధ తీసెయ్యడానికి సీమ ఏది చేయడానికైనా సిద్ధమే. వారిజ వెళ్ళి పోయాక రవి, సీమ ఒకరి కొకరు మిగిలి పోయారు. తరుచుగా లలితను విజిటు చేసేవారు. రెండేళ్ళ తర్వాత సీమ, రవి పెళ్ళి అయినట్లు తల్లి వారిజకు లెటరు వ్రాసింది. ఇప్పుడు వాళ్ళకి ఒక పాప, ఒకబాబు. లలిత కూతురిని ఎప్పుడూ-వెనక్కి రా-అని అడగలేదు. తానే రెండుసార్లు వెళ్ళి చూసి వచ్చింది. సమ్మరు సెలవులలో కూతురి దగ్గర గడిపి తృప్తి పడింది. ఈసారి సమ్మరు హాలిడెజులో రమ్మని వారిజ వేసె ప్లానును ఆపింది. పరదేశంలో ఒంటరిగా ఉన్న కూతురిని కంగారు పెట్టడం ఇష్టం లేక తన అనారోగ్యం గురించి చెప్పలేదు.

"అమ్మా! టికెట్టు పంపుతాను. స్కూలు సెలవలు మొదలవగానే రా." టికెట్టు కొనడానికి సిద్ధమయినపుడు "నాకు వంట్లో బాగాలేదు. ఈసారి ఇక్కడే రెస్టు తీసుకుంటాను." అంది.వారిజ కంగారు పడిపోయింది.

"నువ్వొకసారి వచ్చి వెళ్ళు." ఒకసారి కూతురిని చూడాలనే కోరికనుచెప్పింది.వైద్యులు,మందులు తతంగం అంతా జరుగుతూనె ఉన్నాలలితకు తెలుసు భర్తనుండి పిలుపు వచ్చిందని.

"నేను వెంటనే వస్తాను. ఏమయింది? డాక్టరు దగ్గర కెళ్తున్నావా?"

"నేను బానే ఉన్నాను. వర్రీ కానక్కర లేదు. టికెట్టు బుక్ చేసుకున్నాక చెప్పు."

"వీలైనంత త్వరలో వస్తాను" వారిజకు ఏడుపు వచ్చింది. ఆలోచనల్లో ఉన్నా కళ్ళుడ నీళ్ళతో నిండుకున్నాయి. టాక్సీ మలక్‌పేట వైపు మళ్ళింది. అంతా మారినట్లు ఉన్నా తాను పెరిగిన ఊరు అది. అంతస్థుపై అంతస్థు పెరిగి పోయాయి. జనం విపరీతంగా కనిపిస్తున్నారు. చిన్న పిల్లలా ఫీల్ అయింది వారిజ. రవిని పెళ్ళి చేసుకుని ఇక్కడే ఉండి పోతే-- ఇల్లు, పిల్లలుసంసారమూ హాయిగా ఉండేదేమో! కాని ఆ జీవితం తృప్తి నిచ్చేదా! కలలను వదిలేసేటంతగా రవిని ప్రేమించలేదు.రవికితల్లి, తండ్రి ఇంకా ఫేమిలీ బిజినెస్ బాధ్యతలు అన్నీ ఉన్నాయి. వారిజ కలలకోసము అతను డిటూరు తీసుకోలేదు. కలలు లాగిన వైపు నిరభ్యంతరంగా వెళ్ళి పోయింది.

తానొక బిజినెస్ టైకూన్ అయిపోతానని, లేదా కంప్యూటరు విజ్ అయిపోతానని కలలు కంది. నవ్వుకుంది తనలోనె తానె. ఈనాటి తన

జీవితం చూసుకుని గర్వంగా నవ్వుకుంది. మేరీలాండులో పార్టీ సప్లై స్టోరు తెరిచింది. ఒక సంవత్సరంలో దాని లాభాలు పెరిగి పోవడమే కాదు, వర్జీనియాలో ఫ్రేంచైజ్ కూడా ఇచ్చింది. కొన్ని మేరెజ ప్రపోజల్సు వచ్చినా ఇంకా ఏ నిశ్చయానికి రాలేదు.

"మనసుకి నచ్చిన వాడిని చూసినరోజు పెళ్ళి చేసుకుంటాను." ఆ రోజు ఎంతో దూరంలో లేదు అని పించింది. తల్లిని తన దగ్గరే ఉండమని ఎంత చెప్పినా "రిటైరయ్యాక చూద్దాంలే" అనేది. ఆ జాబు రిజైను చేసేసి తన దగ్గరే ఉంచుకోవాలి. ఆరోగ్యం ముఖ్యం. అమెరికా తీసికెళ్ళి అన్నీ చెకప్ చేయించాలి, అని ఆలోచిస్తూండగానే ఇంటి ముందు టాక్సి ఆగింది.

వేగంగా కొట్టుకొనే గుండెతో తలుపు తట్టింది. తలుపు తీసిన పని పిల్లను దాటి ముందు గదిలోకి వెళ్ళింది. కర్చీలో కుర్చున్న తల్లి లేచి "వారజా, వారిజా. వచ్చావా, నా బంగారు తల్లీ." ఆ పిలుపులో ఎన్ని స్వర్గాలున్నాయో మరి వారిజ కరిగి పోతూ గభాలున వెళ్ళి తల్లి చాచిన చేతుల్లోకి వాలిపోయింది. ఆ సంతోషానికి, ఆ క్షణానికి భాష్యం చెప్పరాదు. యుగ యగాలుగా, తర తరాలుగా మానవత్వాన్ని కదిలించె ఆభావం అమరం చేసుకోవాలని ఎంత మంది ఆరాట పడ్తున్నారో!!

భాష్యం లేని ఆభావంలో-ఆ బంధంలో ఆ తల్లి కూతురు ఎంత సేపు కాలాన్ని కరిగించారో తెలీదు. కన్నీళ్ళు నిరాటంకంగా రాలుతున్నాయి. చిక్కి పోయిన తల్లిని తనివి దీరా చూసుకుంది. ఆ కళ్ళ క్రింద నల్లటి నీడలు, ఆ బలహీనపు ఛాయలు, జుట్టు ఊడిపోయి మాడు అక్క డక్కడా కనిపిస్తోంది.మరొక్క సారి బిగి కౌగిలించుకున్న వారిజకు తల్లి అర్థం కాలేదు.

"ఎన్నాళ్ళ నుండి వంట్లో బాలేదు? నాకెందుకు చెప్పలేదు?" తల్లి స్థితి చూసి కన్నీరు ఆగుతుందా!! ఊహూ..వంట్లో బాగాలేదని మాత్రమె చెప్పింది, కాని మనిషి పూర్తిగా చిక్కిపోయింది.

"నువ్వు కంగారు పడతావని చెప్పలేదు." అంటూ లలిత కూతురిని లోనికి తీసికెళ్ళింది.

"స్నానం చేస్తావా? కాఫీ ఇవ్వనా? వస్తానని చెప్పలేదేం?"కూతురి తల వెంట్రుకలు సరి చేస్తూ అంది.

"అమ్మా! ఏమయింది? డాక్టరు రామానంద్ దగ్గర కెళ్ళావా?ఎవరు ట్రీట్ చేస్తున్నారు?" కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండు కున్నాయి. తల్లి, తండ్రి అన్నీ తానై పెంచిన అమ్మ బాధలో ఉంద. ఆ బాధను పెకలించి తీసెయ్యాలి. అమ్మను నవ్వించాలి. ఆ నవ్వు వెలుగులో ప్రపంచం ప్రకాశిస్తుంది. ఆ ప్రకాశంలోనె విజయ పతాకాలన్నీఎగురుతాయి. చాలా మంది అదే కోరుకుంటారు. కాని ఆలస్యమని తెలుసుకోలేరు.

"నాకు లింప్ గ్లాండ్సులో కేన్సరు ఉంది. రామానంద్‌గారే చూస్తున్నారు. అతని కొడుకు దినేష్ కూడా డాక్టరే. తండ్రి నర్సింగు హోమ్‌లోనె ప్రాక్టీసు చేస్తున్నాడు. వాళ్ళ నర్సింగు హోములో కేన్సరు థెరపీ సెంటరు కూడా ఉంది. అక్కడే కొన్నాళ్ళు ట్రీట్‌మెంటు తీసుకున్నాను. ఈమధ్య ఇంట్లోనె ఉండి మందులు తీసుకుంటున్నాను. దినేష్ ఇంటికి వచ్చి చూస్తుంటాడు."

పాలిపోయిన మొహంతో, కళ్ళుపెద్దవి చెసి చూస్తున్న వారిజకు గుండెల్లో బాధ మొదలయ్యింది.

"దినేష్ నీకు గుర్తున్నాడా? హైస్కూల్లో ఉన్నపుడు చూసి ఉంటావు. నీకంటె మూడేళ్ళు సీనియరట కదా." లోకాన్ని మరిచి ఇద్దరూ మాటలు చెప్పుకున్నారు.

"అమ్మా, స్టేట్సులో మంచి ట్రీటుమెంటు ఉంటుంది. అక్కడికి వెళ్దాం."

ఆరు నెలలనుండి రక్తం తాగెసిన కేన్సరు తననే తినేయ బోతోంది. "ఏ దేశంలో నైనా ఈ కేన్సరు ఇంతే కదమ్మా! పరదేశంలో నానా యాతన పడటం కంటే ఇక్కడ - మీనాన్న పోయిన చోటే పోవాలని ఉంది." ఏమీ చేయలేక పోతున్నానని కృంగి పోయె వారిజను ఓదార్చింది.

రామానంద్‌గారు వారిజ తండ్రికి ఫ్రెండు. ఆ స్నేహ భావంతో ఈనాటికి ఏ అవసరానికైనా ఆదు కుంటాడు. దినేష్ తండ్రిమాటకోసమేకాక అభిమానంతో వచ్చి చూసి మందులు అన్నీ చెప్పి పోతుంటాడు.

మరునాడు వచ్చిన దినేష్ ఫీచర్సులో ఎక్కువ మార్పు లేదు. బాలుడు యువకుడుగా మారాడు. వత్తుగా, వంకీల జుట్టు అలాగే ఉంది. తోడుగా నూనూగు మీసాలు.

"ఏమండీ లలితగారూ, ఎలా ఉన్నారు? హెల్లో వారిజా, బావున్నావా? చాన్నాళ్ళ తర్వాత చూస్తున్నాను. "నవ్వుతూ,పలకరింపులో ఒక విధమైన పెద్దరికము--సఖ్యలత కనిపించాయి. మాత్రలు, మందులు చూసి మార్పులు, చేర్పులు చెప్పాడు.

"కాఫీ తాగి వెళ్ళె టైముంది కదా!" లలిత సోఫాలో ఒరిగి కూర్చుంది.

"ఎందుకండీ మీకు శ్రమ"

"వారిజ తెస్తుంది. -వారిజా కాఫీ కలుపుతావా మనందరికీ. రామికి చెప్పు అది నీకు హెల్ప్ చేస్తుంది."

అమెరికా నుండి తెచ్చినబాక్లావా (గ్రీకు స్వీటు)ముక్కలు ప్లేటులో పెట్టింది. కాఫీ వడబోస్తున్నపుడు తల్లి వచ్చి,

"నాకిప్పుడే వద్దు. అలసటగా ఉంది. ఓ అరగంట రెస్టు తీసుకుంటాను. మీరిద్దరూ తీసుకోండి." నీరసంగా బెడ్ రూములో కెళ్ళింది.

తల్లిఅల్లుతున్న శాలువా టేబులుపై నుండి పక్కన పెట్టి ట్రే అక్కడ పెట్టింది.

"రాగానే పని మొదలు పెట్టినట్లున్నారు."శాలువా చూస్తూ కాఫీ కప్పు అందుకున్నాడు.

"నేను కాదు, అమ్మ నిట్ చేస్తోంది. చాలా నీరసంగా ఉంది. అయినా ఏదో ఒకపని చేస్తుంది."అన్ని పనులు చేయొచ్చా అని అడుగుతున్న ధోరణిలో అంది.

"తనకి ఏది చేయాలనిపించి, చేయగలిగితే చేయనివ్వు" వారిజ వైపు పరీక్షగా చూస్తూ

"నీకు మీ మదరు చెప్పారా? చెప్తానన్నారు"

వారిజ గొంతు పెగుల్చుకుని "దేని గురించి?"

"ఆవడకి లింప్‌నోడ్సులో కేన్సరుంది."

"మిమ్మల్ని కొన్ని విషయాలు అడగాలి"

అడగండి అన్నట్టు చూసాడు. "కేన్సరు ఏ స్టేజిలో ఉంది? రేడియేషన్ థెరపీ ఇవ్వడం లేదా? లేక అంత ఎక్కువ లేదా?"

"కేన్సరు బాగా స్ప్రెడ్ అయింది. ప్రస్తుతము తనకు ఎక్కువ బాధలేకుండా ఉండాలని చూస్తున్నాను. థెరపీ ఇచ్చి చూసాము. ఈ స్టేజిలో అంత బాధ పెట్టడం అవసరమా!" నెమ్మదిగా, ఓదార్పుగా మాట్లాడే దినేష్ వైపు కృతజ్ఞగా చూస్తూ,

"ఎంత టైముంది?"

"ఖచ్చితంగా చెప్పలేను, కాని నా గెస్టిమేటు కొన్నినెలలే అనిపిస్తోంది."

ఖాళీ కప్పు టేబులుపై పెడ్తూ, "మీరు ఎన్ని రోజుల కోసము వచ్చారు?"
"రెండు వారాల కోసమని లీవు తీసుకున్నాను. నాకిదంతా తెలీదు."
కట్టలు తెంచుకుంది కన్నీరు.
వారిజ భుజం తట్టి, "అలా దిగులు పడకు. మీమదరుకు ఇలా కావాలని ఉంది. ఉన్న కొద్దికాలం ఆమెతో సంతోషంగా గడపడానికి ట్రైచేయండి."
దినేష్ వెళ్ళగానే కాఫీ తీసుకొని తల్లి దగ్గర కెళ్ళింది వారిజ. కూతురిని చూసి లలిత లేచి దిండును గోడకానించి ఒరిగి కూచుంది.
"చిన్నవాడైనా నిదానం, చేయి నైపుణ్యంఉన్న మంచి డాక్టరు. నా అదృష్టం ఇది. బజీ ప్రాక్టీసు అయినా మీనాన్న కాలంనుండి తెలిసిన వాళ్ళమని ఆపేక్ష. ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు." కాఫీ తీసుకుని తాగింది.
వారిజ తల్లి మాటలు విని ముసిముసిగా నవ్వుకుండ ఉండలేక పోయింది.
"సీమను చూస్తావా?"లలిత అడిగిన ప్రశ్నకు వారిజ జవాబివ్వ లేదు.
"వాళ్ళు ఇక్కడికి దగ్గర లోనే ఉంటున్నారు. సీమ తల్లి చనిపోయి సంవత్సరంపైనే అయింది. తండ్రి తీర్థ యాత్రలకెళ్ళాడు." కాళీ కప్పుతో లేచి నిలబడి
"రవి ఎలా ఉన్నాడు?"
"బానే ఉన్నాడు. రోజా ఏదో ఒకసారి వచ్చి చుసి వెళ్తుంటారు ఇద్దరు. ఇప్పుడు బిజినెసౌ చాలా పెరిగింది. సీమ, రవి హేప్పీగానె ఉన్నారు."చిన్నగా అంది. "వాళ్ళను చూస్తే నీకు...."లైఫ్‌లో సెటిల్ కావాలనిపిస్తుంది, అనాలనుకున్నా అనలేక పోయింది.
"ఇవ్వాళ నీకు ఏం చేయాలని ఉంది?" వారిజ మాట మార్చేసింది.
"డబ్బాలలో ఫోటోస్ కొన్ని ఉన్నాయి అవి తీసి ఆల్బంలో పెట్టాలి" తల్లి అనగానే
""అలాగె పెడ్దాము."
మరునాడు మధ్యహ్నాము దినేష్ వచ్చాడు. లలిత నిద్ర పోయింది. వరండాలో ఇద్దరూ కాఫీ తెచ్చుకుని కూర్చున్నారు.
"కుక్కను సేవ్ చేసింది గుర్తుందా?" అడుగుతూ వారిజ దినేష్ వైపు చూసింది.
"నాకింకా గుర్తుంది. రిక్షా తాకి ఒక కుక్క రోడ్డుపై పడుంటే నేను పరుగెత్తి దాన్ని ఎత్తుకోవాలని ట్రై చేసాను. ముట్టు కోగానే అది కుయ్యి కుయ్ మని ఏడవడం మొదలు పెట్టింది. దాని కాలుకి కట్టు కట్టి తెచ్చి ఈ వరండాలో ఆ కుక్కనుఆ బుట్టలోపెట్టి వెళ్ళావు." నవ్వింది.
"చచ్చి పోయిందని దాన్ని చూడగానే ఏడ్చావు" దినేష్ గుర్తు చేసాడు.
"అవును. ఆ తర్వాత ఐదెళ్ళ వరకు బతికింది." వారిజకు ఆనాటి బాలుడు దినేష్ తనకళ్ళు తుడిచి సముదాయించడం గుర్తుకొచ్చింది.
"దినేష్ ఏం చెయ్యాలి నేను? అమ్మని తీసికెళ్ళి ట్రీట్‌మెంటు ఇప్పించాలనుకున్నాను, కాని చాలా కొద్ది టైముంది అంటున్నావు. అన్ని వదిలేసి ఇక్కడికే వచ్చేయనా?"
మిరపకాయ బజ్జీ ఒకటి తీసికొని కొరికి వెంటనే "వాటర్..వాటర్.." పక్కనే ఉన్న గ్లాసుడు నీళ్ళు గటగటా తాగేసి "చాలా కారంగా ఉంది."అన్నాడు.
"ఇది తీసుకో" అని కిట్‌కేటు చాకలెటు ఇచ్చింది.
"నువ్వేం చేయాలనేది నువ్వే డిసైడ్ చేసుకోవాలి" చాకలెటు ఒక బైటు తీసుకొని "ఏది చేసినా తరవాత రిగ్రెట్సు వద్దు."
దినేష్ వెళ్ళిన తర్వాత చాలా సేపు ఆలోచించింది. అమెరికాలో ఎపార్టుమెంటు ఖాళీ చేయాలి.ఆ రెండు స్టోర్సు ఎవరికైనా హేండోవరు చేయాలి. ఎంతో కష్టపడి సంపాదించింది, ఇక్కడే ఉండిపోవాలంటె-అదంతా డిస్‌పోజ్ చేసేయ్యాలి ..అమ్మను వదిలి వెళ్ళలేదు. వెళ్ళిపోతె జీవితంమంతా రిగ్రెటు కావాలి.ఆలోచనలు తరంగాలుగా కదులుతున్నాయి.
మరునాడు తల్లి రెస్టు తీసుకుంటున్నపుడు సీమ ఇంటికెళ్ళింది.
నాలుగేళ్ళచిన్నబాబు తలుపు తీసి,
"డాడీ లేడు. మమ్మీతో మాట్లాడు" అంటూ పర్మిషను ఇచ్చాడు. వారిజ లోన అడుగు పెట్టింది. వరండాలో నిలబడిన సీమ కాలు వాటేసుకుని మరీ చిన్న పాప. వెనక్కి తిరిగిన సీమ
"వారిజా! ఓ వారిజా!!" అంటూ గభాలున వచ్చి వాటేసుకుంది. ఇద్దరూ గట్టిగా హత్తుకు పోయారు. కాళ్ళు వాటెసుకున్న పాప ఏడుపు అందుకుంది. పాపను పక్కకి జరిపింది సీమ. "ఎలాఉన్నావు!!" ఇద్దరూ ఒకేసారి మాట్లాడారు. సీమలో పెద్దరికం, మొహంలో కళ వెలుగుతోంది. వారిజ సీమ చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని,
"మీ గురించి తెలిసాక నాకు చాలా హేప్పీగా ఉంది. మీరిద్దరూ హేపీగా ఉన్నారని నిన్ను చూస్తేనే తెలుస్తోంది."
"అవును వారిజా, మేము చాలా హేపీగా ఉన్నాము." నిశ్చలంగా చెప్పింది సీమ. ఆ కళ్ళల్లో తృప్తి.
"రవికి ఇప్పుడే ఫోను చేసి సర్‌ప్రైజ విజిటరుని చూడ్డానికి రమ్మంటాను. గెస్ చేస్తాడేమో, నిన్నంతా నీ గురించే మాట్లాడు కున్నాము."ఓ నిమిషం తర్వాత ఫోను పెట్టేసి, "వస్తా నన్నాడు" అంటూ పకోడి మిఠాయిలు డబ్బాల్లోంచి తీసి ప్లేటులో పెట్టింది. అవన్నీ ఏమి చేయకు, కూర్చో వారిజ అంది.
వారిజకు తాను, రవి విడిపోయే ముందు మాటలు గుర్తు రాసాగాయి.
కాసేపట్లో రవి వచ్చేసాడు. కూతురిని ఒక చేతిలో ఎత్తుకుని మరో చేతిలో బాబుని పట్టుకుని,
"వారిజ ఆంటీతో మాట్లాడుదాం పదండి." అంటూ దగ్గరగా వచ్చి
"హెలో వారిజా! ఎలా ఉన్నావు? జెట్‌లాగు నుండి రికవరయ్యావా?
"ఆత్మీయంగా పలకరిస్తూ వారిజను చూస్తున్నాడు. వారిజ కూడ రవిని చూస్తోంది. ఆ చూపుల్లో పలకరింపు పరామర్శలున్నాయి. తొణుకు లేదు, వణుకు లేదు.
"ఏమీ మారలేదు, అలాగె ఉన్నావు." అంటూ పక్కన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. సీమ టిఫిను, కాఫీలు తెచ్చింది. "నేనిప్పుడు ఎక్కువ సేపు ఉండలేను. సాయంత్రం నిదానంగా మాట్లాడుకుందాం." అన్నాడు.
"నేవెళ్ళాలి. మిమ్మల్ని చూసి వెళ్దామని వచ్చాను."
"నేనొక రోజు ప్లాను వేస్తాలే" అంది సీమ, కాసేపు పరామర్శలు జరిగాయి.
కాఫీ కప్పు కింద పెడ్తూ "ఇవ్వాళ వీళ్ళు రాటెన్ మూడ్‌లో ఉన్నట్లున్నారు, నీకేమైనా రెస్టు దొరికిందా?" పిల్లలకి పకోడి అందిస్తూ సీమను చూసాడు.
"నువ్వు త్వరగా ఇంటికి వస్తే నేను రెస్టు తీసుకుంటాను."
"త్వరగానే వస్తాగా" రవివైపు ప్రేమగా చూసె సీమను చూస్తూ అన్నాడు. ఒకరిపై ఒకరికి ఎంత ప్రేమ ఉందో తెలుస్తోంది. రవి వెళ్ళగానే,
"ఇంకో ఆర్నెల్లో ఇంకో కిడ్ రాబోతోంది. అందుకే రవి రెస్టు తీసుకోమని

చెప్తున్నాడు." కాసేపు మాట్లాడుకున్నాక వారిజ వెళ్తానంది.

"వారిజా!నా మనసులో ఎప్పుడూ తొలిచెది--రవి మనసులో నీకు మొదటి స్థానం, నాది రెండవది అని. కాని మీ ఇద్దరిని ఈ రోజు చూసాక నా భయాలన్నీ పోయాయి మీ ఇద్దరి మధ్య వెలిగిన ప్రేమ ఏనాడో ఆరిపోయింది. ఆత్మీయత మాత్రమే మిగిలింది."

నీ మనసులోని భయాలే కాదు నన్నే ప్రేమిస్తూ హర్ట్ అవుతున్నాడేమోనన్న నాలోని గిల్టీ కూడా పోయింది , మనసులో అనుకుని తృప్తి పఢింది వారిజ.

త్వరగా ఒక నిశ్చయానికి రావాలి. తల్లికి ఏమి చెప్పకుండా తనే అన్ని నిర్ణయించుకో దల్చుకుంది.

ఒకనాడు లలిత "వారిజా! నీకో స్వెట్టరు అల్లుతాను. నువ్వు చిన్నప్పుడు నేను అల్లిన స్వెట్టరు తప్ప వేసుకోనని అనేదానివి."అంది.

ఆ మధ్యహ్నామే వారిజ బజారుకెళ్ళి పింకు కలరు ఊలు, కొన్ని గులాబీలులు తెచ్చి వేజులో పెట్టింది. లలిత అవి చూసి "వారిజా , పూలు బావున్నాయి. ఊలు ఏదీ! వెంటనే మొదలు పెడ్తాను.పింకు నీ ఫేవరెట్టు కలరు."అంటూ నీడిల్స్, ఊలుతో కిటికీ పక్కనే కుర్చీలో కూర్చుంది. కాశ్మీరు శాలువా తెచ్చి తల్లి భుజాలపై కప్పి వారిజ తాను తల్లి పక్కనే కూర్చుంది. కొంత సేపటికి దినేష్ రావడం తల్లి, కూతురు కిటికీలోంచి చూసారు. దినేష్ నవ్వుతూ లోపలి కొచ్చాడు.

"మల్లె, మందార పువ్వులు చెట్లనిండా పూసాయి. కలర్‌ఫుల్‌గా బావున్నాయి."లలిత లేచి బయటికెళ్ళబోయింది. "మీరు చెట్ల దగ్గర కెళ్ళకండి. వాటిని ఎవరినైనా చూడ మందాం.మీరు రెస్టు తీసుకోండి." అన్నాడు.

"ఎవరూ చూడక్కర్లెదు." అంటూ వారిజ ఆ వెనక దినేష్ కాంపౌండులో చెట్ల వైపు నడిచారు.

"ఆ చెట్లనీ, మా అమ్మనీ నేనే చుసుకుంటాను." అంది నిండు మనసుతో.

నిజమేనా అన్నట్లు అతను ఆమె మొహంలో వెదుకుతున్నాడు.

"చాలా సంతోషం. మీమదర్‌కి చెప్పారా! ఆమె చాలా సంతోష పడ్తుంది."

"ఈరోజె చెప్తాను." ఇద్దరూ వరండావైపు నడిచారు. వారిజ మూడు కప్పుల్లో కాఫి కలిపింది.

"మీకె హెల్ప్ కావాలన్నా నన్నడగండి." రెండు కాఫి కప్పులు అందుకుంటూ లలిత రూములో కెళ్ళె వారిజ వెనకాలె వెళ్ళాడు.

"థాంక్స్" అంది ముగ్గురూ కాఫి తాగాక మందులు చూస్తున్నాడు. ఇంత మంచిమనిషి హెల్ప్ చేస్తూంటె తల్లి, తను ఏ కష్టాన్నయినా సులభంగా దాటేయ గలరు, అనుకుంది వారిజ. ఆ బాధలో కూడ ముగ్గురి మనసులో ఒక తృప్తి కనిపించింది.

రచన: సుధేష్ణ

గమనిక: ఈ కథాంశము, సంఘటనలు, పాత్రలు ఊహాజనితాలు.

North South Foundation
Spelling and Vocabulary Bee
Chicago Regional Competition

-PRESS RELEASE-

Burr Ridge, Illinois
April 19, 1997

The Fifth Regional Spelling/Vocabulary Bee contests held by North South Foundation were successfully kicked off Saturday, April 19, at the Lucent Technologies Auditorium in Warrenville, Illinois. Over thirty participants and their family members from all over the Chicagoland area attended the contests.

The top three winners of this Regional Spelling Bee contest are Rahan Riaz, Shreyas Bhat, and Chandan Khandai, respectively. The Spelling Bee participants were put through 11 rounds of competition and additional finals rounds to determine the winners. The Vocabulary Contest winners are Harsh Sandesara, Kamran Riaz, and Alger Saldanha. The Vocabulary contest underwent similar rounds for elimination with 10 additional rounds in the final phase to determine ranking for top three winners. The first, second, and third place winners in both Vocabulary and Spelling Bee contests received trophies and certificates, but more importantly, they received a chance to participate in the National Spelling/Vocabulary Bee held by the North South Foundation. This year's National contest will be held on August 9, 1997 in Houston. The winners at the national level will earn scholarships ranging from $600 to $2,000. The Foundation awarded close to $30,000 in scholarship money over the last four years.

The Spelling Bee contest held for age group 8-11 years and the Vocabulary contest held for age group 12-15 were successfully conducted by an experienced panel members: Sumeet Maniar, Chief Judge; Bhavani Rao, Associate Judge; Radhika Chimmata, Word Pronouncer; and Harsh Sandesara, Dictionary Look-up Aid. Sumeet Maniar, an employee of Andersen Consulting and Radhika Chimata, an accomplished singer, are both previous panel members. Bhavani Rao, an MBA recipient from Columbia and Harsh Sandesera, a Scripps-Howard Bee contestant and previous NSF Spelling/Vocabulary Bee winner completed the panel that successfully managed the Spelling Bee contest. Vasavasri Dronamraju, an employee of Motorola and Master of Ceremony for the contests, aided in the Vocabulary contest.

The North South Foundation President, Dr. Ratnam Chitturi, stated that he hopes to see at least as many or more participants at this years contests. Last year over 600 students participated in both regional and national contests. The contest registration fee of $12 per participant helps defray expenses, while the scholarships are funded by individual donations.

The Foundation also gives scholarships to students in India who excel in education, but do not have the means to go to college. It gave 170 such scholarships last year. For further information about the Foundation's activities, please contact Dr. Chitturi at 630-323-1966.

WINNERS: KAMRAN RIAZ, HARSH SANDESARA, ALGER SALDANHA.